3378

Αἱρεσις

Δεβέρτος Φρυγων(ι)

Μια Εὐσεβίου
Ἐκκλ. Ἱστορία
Ε. Θ. (Migne
Πατρολ. Ἑλλ. τ. 20
σ. 481, 484

αὐτῶν δὲ Ἀπολινάριον κατὰ τὴν δημωδεστέραν αἵρεσιν (τῆς λῶν τ. Φρυγῶν) μνήμην πεποίηται Σεραπίων, ὀνόματι τῶν δηλουμένων χρόνων μετὰ Μαξιμῖνον, ἐπίσκοπον τῆς Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας, κατέχει τόπος γενέσθαι. Μέμνηται δὲ αὐτοῦ ἐν ἰδίᾳ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Καρικὸν καὶ Ποντικόν. (26) ... Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ τοῦ Σεραπίωνος ἐπιστολῇ ὑποπτευόμενοι φέρονται διαφόρων ἐπισκόπων, ὧν ὁ μέγας Ἀδριανὸς Κυρήνιος κάρτος ἔρρωνται ὑμᾶς εὔχομαι, ὁ δὲ τῆς ποίμνης τὸν τρόπον.

Αἴλιος Πούπιος Ἰούλιος ἀπὸ Δεβέρτου πόλεως τῆς Θρᾴκης (29) ἐπίσκοπος· ἐν ὁ θεὸς ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅτι ἐκεῖνος ὁ μακάριος ἐπιφάνειαν τοῦ πάντων τὸν δαίμονα τοῦ πλάνου τῆς ἐκκλησίας, καὶ οἱ ὑποκριταὶ οὐκ ἐφίκοντο.

(29) .. Sic supra innominatus auctor de Zotico episcopo dixit, ἀπὸ Κομάνων et Polycrates in epistola ad Victorem papam, Θρᾴσσας ἀπὸ Σύρεστας. Multa hujus modi ἐθνικά efferuntur cum praepositione, ut notarit Stephanus in libro De urbibus. ....

Sed non sine causa mirari subit, cur in hac epistola Serapionis Antiocheni episcopi, subscriptiones episcoporum Thraciae fuerint adjectae.

Equidem, si conjecture indulgere licit, existimo episcopos Thraciae epistolam scripsisse ad Ecclesias Asiae et Phrygiae adversus prophetiam Montani, eodem plane modoque presbyteri Viennensis

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

3375

ac Lugdunensis Ecclesiae super eodem negotio ad illas scripserant, sententiam suam de nova illa prophetia exponentes, ut supra retulit Eusebius. Certe subscriptiones ad calcem alicujus epistolae adjectas fuisse docet vel haec una Aurelii Cyrenii subscriptio: Aurelius Cyrenius martyr, opto vos bene valere. Porro ipsius Serapionis epistolae episcopos illos subscripsisse, nequaquam verisimile est. Primo quia Eusebius id non dicit, sed tantum subscriptiones plurium episcoporum in illa Serapionis epistola contineri, sicut Apollinaris Hierapolitani epistola eidem Serapionis epistolae subjecta fuerat. Hoc enim consulto fecerat Serapio, ut plurium episcoporum auctoritate Montani sectam convinceret. Praeterea qua ratione fieri posset ut episcopi Thraciae subscriberent litteris episcopi Antiocheni? Credibilius itaque est id quod dixi, episcopos scilicet Thraciae communi nomine scripsisse ad Ecclesias Asiae et Phrygiae. Quod autem Baronius haec in concilio gesta esse censet in Annalibus, ad annum Christi 173, num. 19, aegre id illi concesserim. Neque enim subscriptiones illae synodicas litteras sapiunt, nec Eusebius ullum concilium vel in Asia ab Apollinare, vel in Graecia coactum esse scribit. Sed nec Tertulliani locus ex libro De jejuniis quidquam facit pro Baronio: Aguntur praeterea per Graecias illu certes in locis concilia ex universis Ecclesiae, per quae et altiora quaedam in commune tractantur, et ipsa repraesentatio totius nominis Christiani magna veneratione celebratur. Hic enim Tertullianus non de concilis

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Catholicorum loquitur, sed de conventibus Montanistarum, ut sequentia aperte demonstrant.

(30)... Id est episcopus Anchiali, quod est oppidum in Thracia, ut dixi. At Christophorsonus haec ita vertit, quasi Sotas in urbe Anchialo daemonium Priscillae eicere voluerit, quod falsum est. Neque enim Priscilla Anchialum venit, sed Sotas episcopus fama novae illius prophetiae excitus, ex Thracia in Phrygiam navigaverat, ibique Priscillam, non divino Spiritu, sed a daemone agitari cernens, eam exorcismis purgare tentaverat. Non solus autem Sotas, sed et plurimi alii episcopi in Phrygiam tunc temporis profecti sunt, ad prophetiam illam de propinquo examinandam, ut diserte testatur anonymus ille scriptor in c. 16 supra. Porro notandum est, Sotam mortuum jam fuisse, cum haec scribebat Aelius Julius. Quod sane indicat vox illa μακάριος, quam Graeci de mortuis solent usurpare. Quod si Sotas adhuc superfuisset, ipse profecto hanc rem subscriptione sua firmasset. Sic etiam intelligendum est, quod Serapio Apollinarem μακαρίτην appellat, quippe qui jam vivere desiisset.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μισ. Εὐσεβίου Ἐκκλ. Ἱστορία Ε. Θ. (Migne Πατρολ. Ἑλλ. τ. 20 σ. 481, 484

ὑπὲρ δὲ Ἀπολιναρίου κατὰ τῆς δημωδεστάτης αἱρέσεως (τῆς τῶν Φρυγῶν) γράμματα πεποίηται Σεραπίων, ἀντὶ τῶν δημοφρόνων χρόνων μετὰ Μαρκίνου, ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας, κατέχει λόγος γενέσθαι. Μέμνηται δὲ αὐτοῦ ἐν ἰδίᾳ πόλει τῆς τῶν Καρικῶν Πολυκράτης. (26) ... Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ τοῦ Σεραπίωνος βιβλῳ ὑποκρινόμενος φέρεται διαφόρων ἐπισκόπων, ὧν ὁ μέλλων Ἀδρήνιος Κορίνθιος κάρτιστος ἐφέστηκεν ὑμῶν εὐχόμενος, ὁ δὲ τῆς πόλεως τῶν Φρ[illegible]

Αἴλιος Πούπλιος Ἰούλιος ἀπὸ Δε[illegible] τῆς Θρᾴκης (29) ἐπίσκοπος· ἣν ὁ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ [illegible] ὁ μακαρίτης [illegible] τῶν [illegible] ἐπισκόπων ἐκκλησιῶν, καὶ οἱ ὑποκριταὶ οὐκ ἀ[illegible]

(29) .. Sic supra innominatus auctor de Zotico episcopo dixit, ἀπὸ Κοράκων· et Polycrates in epistola ad Victorem papam, Θρᾴκης ἀπὸ Σύρακας. Multa hujus modi ἐθνικὰ efferuntur cum praepositione, ut notavit Stephanus in libro De urbibus. ....

Non sine causa mirari subit, cur in hac epistola Serapionis Antiocheni episcopi, subscriptiones episcoporum Thraciae fuerint adjectae.

Equidem, si conjecturae indulgere licit, existimo episcopos Thraciae epistolam scripsisse ad Ecclesias Asiae et Phrygiae adversus prophetiam Montani, eodem plane modoque presbyteri Viennensis

quae Lugdunensis Ecclesiae super eodem negotio ad illas scripserant, sententiam suam de nota illa prophetia exponentes, ut supra retulit Eusebius. Certe subscriptiones ad calcem alicujus epistolae adjectas fuisse docet vel haec una Aurelii Cyrenii subscriptio: Aurelius Cyrenius martyr, opto vos bene valere. Porro ipsius Serapionis epistolae episcopos illos subscripsisse, nequaquam verisimile est. Primo quia Eusebius id non dicit, sed tantum subscriptiones plurium episcoporum in illa Serapionis epistola contineri, sicut Apollinaris Hierapolitani epistola eidem Serapionis epistolae subjecta fuerat. Hoc enim consulto fecerat Serapio, ut plurium episcoporum [illegible] Montani sectam convincerat. Praeterea qua ratione [illegible] ut episcopi Thracie subscriberent litteris episcopi Antiochiae? Incredibilius itaque est id quod dixi, episcopos scilicet Thraciae communi nomine scripsisse ad Ecclesias Asiae et Phrygiae. Quod autem Baronius haec in concilio gesta esse censet in Annalibus, ad annum Christi 173, num. 19, aegre id illi concesserim. Neque enim subscriptiones illae synodicas litteras sapiunt, nec Eusebius ullum concilium vel in Asia ab Apollinare, vel in Graecia coactum esse scribit. Sed nec Tertulliani locus ex libro De jejuniis quidquam facit pro Baronio: Aguntur praeterea per Graecias illu certes in locis concilia ex universis Ecclesiae, per quae et altera quaedam in commune tractantur, et ipsa repraesentatio totius nominis Christiani magna veneratione celebratur. Hic enim Tertullianus non de conciliis

Catholicorum loquitur, sed de conventibus Montanistarum, ut sequentia aperte demonstreant.

(30)... Id est episcopus Anchiali, quod est oppidum in Thracia, ut dixi. At Christophorsonus haec ita vertit, quasi Sotas in urbe Anchiale daemonium Priscillae eiicere voluerit, quod falsum est. Neque enim Priscilla Anchialum venit, sed Sotas episcopus fama novae illius prophetiae excitus, ex Thracia in Phrygiam navigaverat, ibique Priscillam, non divino Spiritu, sed a daemone agitari cernens, eam exorcismis purgare tentaverat. Non solus autem Sotas, sed et plurimi alii episcopi in Phrygiam eiusdem temporis profecti sunt, ad prophetiam illam de propinquo [illegible] illam, ut diserte testatur anonymus ille scriptor in c. 16 apud Eusebium. Notandum est, Sotam mortuum jam fuisse, cum haec [illegible] Julius. Quod sane indicat vox illa μακάριος, quam veteres de mortuis solent usurpare. Quod si Sotas adhuc superfuisset, ipse profecto hanc rem subscriptione sua firmasset. Sic etiam intelligendum est, quod Serapio Apollinarem μακαρίτην appellat, quippe qui jam vivere desiisset.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ